

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 130/06-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. apríla 2006 v konaní o sťažnosti C., o. c. p., akciová spoločnosť K., so sídlom K., zastúpenej advokátkou JUDr. B. K., V., ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Ro 297/00, za účasti Okresného súdu Kežmarok, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti C., o. c. p., akciová spoločnosť K., **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. februára 2006 doručená sťažnosť C., o. c. p., akciová spoločnosť K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Ro 297/00.

Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie vydal tento nález:

„Okresný súd Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Ro 297/00 porušil základné právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Okresný súd Kežmarok je povinný zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- Sk do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (...)“

Dňa 12. apríla 2006 bolo ústavnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne sťažovateľky z 10. apríla 2006 označené ako „*Späťvzatie návrhu*“.

V predmetnom podaní sa okrem iného uvádza „*V zmysle § 96 ods. 1 O. s. p. berie týmto sťažovateľ prostredníctvom svojej splnomocnenej právnej zástupkyne svoju sťažnosť zo dňa 16. 1. 2006 v horeuvedenej veci späť s tým, že navrhuje, aby súd v uvedenej veci konanie zastavil z dôvodu, že sťažovateľ zistil, že namietané konanie bolo právoplatne skončené*“.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde vyplýva, že ponecháva ústavnému súdu možnosť úvahy, či záujem o ochranu ústavnosti nie je dôležitejší, než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoj návrh späť (II. ÚS 38/96).

V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti späťvzatia predmetnej sťažnosti, a preto návrhu sťažovateľky o späťvzatí vyhovel a konanie o jej sťažnosti zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. apríla 2006